El Cul del Pou | | Actualitzat el 18/12/2017 a les 09:30

PLANTÍGRADS, JOIERS I BOTIFLERS

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Laura Estrada

L'osset de Tous és una de les exportacions de Manresa al món. Alguns diuen que es tracta d'una línia de joieria per a nous i noves riques amb molt perfum i poques llums. El cas és que l'èxit de la firma és indiscutible i, això sí, el centre d'operacions sempre s'ha mantingut aquí. Les amenaces de boicot per excés de catalanitat, però, han provocat moviments bruscos de la família que, massa condicionada per les inversions i el mercat a la resta de l'estat, ha maniobrat ràpid i malament. Des de les Espanyes es cridava al boicot per la presència d'una de les filles del matrimoni mimètic a Cadaqués, al costat de l'exiliat Puigdemont, la indepe Rahola i el rude Trapero. La solució, no gens salomònica, extirpar de la marca i de la Fundació Rosa Oriol qualsevol peça que faci pudor de separatisme. Ara bé, el problema sorgeix quan es crea una fundació amb el nom de la matriarca per convertir en or blanc el futur d'un gendre amb futur negre.

Una figura del cristianisme combatiu, sor Lucía Caram, els ha fet bé la feina fins que algunes de les amistats dins del patronat han resultat ser massa perilloses. Fer fora del projecte la dona del president Mas pot passar desapercebut. Ara, fer-ho amb Pilar Rahola no és gratuït. I ho haurien d'haver sabut. Hi ha molta mala llet a les xarxes. La periodista els ha acusat de botiflers i, és clar, ja l'hem tingut ben muntada. Com que, en els temps que corren, tot s'aboca pel broc gros, ara resulta que Madrid se'ls acusa d'independentistes i aquí de còmplices del 155. Segurament, i si hi entrem a fons, ni una cosa, ni l'altra. El que queda clar és que els Tous han exhibit el comportament que, històricament, s'ha associat a l'empresariat català més pactista amb Espanya. El que es resumeix en l'expressió de «vendre's per un plat de llenties».